

ΕΤΟΣ 71ον

5 Μαρτίου 2023

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 10 (3640)

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΖΩΗ

Ἡ σημερινή Κυριακή εἶναι ἀφιερωμένη στήν ὀρθόδοξη πίστη καί παράδοση. Ἀφορμή γιά τήν καθιέρωση αὐτοῦ τοῦ ἑορτασμοῦ ὑπῆρξε ἡ κατά τό ἔτος 842 ἀναστήλωση τῶν ἱερῶν εἰκόνων. Αὐτές, ὡς γνωστόν, εἶχαν ἀποκαθλωθεῖ ἀπό τοὺς εἰκονομάχους, οἱ ὁποῖοι δέν ἦταν σέ θέση νά κατανοήσουν τό θεολογικό καί λειτουργικό ὑπόβαθρο τῆς τιμητικῆς προσκυνήσεώς τους. Ἡ αὐτοκράτειρα ἁγία Θεοδώρα, πού τό ἱερό λείψανό της –μετά τήν Ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως– διαφυλάσσεται ἄφθαρτο στήν Κέρκυρα, συνέβαλε τά μέγιστα στήν εἰρήνευση τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἐπί τῆς βασιλείας της κατέπαυσαν οἱ σκληροί διωγμοί ἐναντίον τῶν Ὁρθοδόξων καί οἱ εἰκονομαχικές ἔριδες πού διήρκεσαν περισσότερο ἀπό ἑκατό χρόνια. Ἀποκαταστάθηκαν ἡ ὀρθόδοξη πίστη καί ὁ σεβασμός πρὸς τίς ἁγίες εἰκόνες.

Σύντομα ὁ ἑορτασμός τῆς ἀναστηλώσεώς τους προσέλαβε ἓνα εὐρύτερο περιεχόμενο. Θεωρήθηκε ὡς ὁ θρίαμβος τῆς Ὁρθοδοξίας ἐναντί τῶν ποικίλων αἰρετικῶν ἀποκλίσεων, διὰ τῶν ὁποίων χωρίζεται ὁ ἄνθρωπος πρὸς ἀπό τόν Χριστό.

Ἐπιπροσθέτως, ἡ Ἐκκλησία μας προσφυῶς ἔχει ἀπό ἐτῶν καθιερώσει κατὰ τήν σημερινή Κυριακή νά προβάλλεται παντοιοτρόπως καί ἡ Ἐξωτερική Ἱεραποστολή, μέ τήν ὑπενθύμιση τοῦ χρέους νά βοηθοῦμε ἠθικά, προσευχητικά, ὑλικά στήν διάδοση τοῦ Εὐαγγελίου «εἰς πάντα τά ἔθνη». Καί τοῦτο, γιατί εἶναι ἄμεση ἡ ἀλληλεξάρτηση μεταξύ τῆς παραλαβῆς τῆς Ἀληθείας καί τῆς παραδόσεώς της πρὸς ἐκείνους πού τήν ἀγνοοῦν. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, χωρίς νά ἀπομακρύνεται ἀπό τό Εὐαγγέλιο καί τήν διδασχὴ τῶν ἁγίων Πατέρων, διαλέγεται συνεχῶς μέ τόν κόσμον καί ἐπιθυμεῖ νά τοῦ παραδώσει ὅ,τι ἔχει παραλάβει. Δηλαδή τήν παρακαταθήκη τῆς ἀληθοῦς πίστεως καί τό προφητικό, ἀποστολικό,

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. ια΄ 24-26, 32-40)

Μάρτυρες τῆς Πίστεως

Ἀδελφοί, πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμενος ἡρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ, μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν, μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. Καὶ τί ἔτι λέγω; ἐπιλείπει γὰρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε καὶ Σαμψῶν καὶ Ἰεφθάε, Δαυὶδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν, οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραζαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἄλλοτριῶν· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρεῖττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπίρσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

μαρτυρικό καί πατερικό ἦθος τῆς· τὸν ἴδιο τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, Ἐσταυρωμένο καὶ Ἀναστάντα· γιὰ νά ἐκκλησιοποιηθεῖ, νά ζήσει καί νά σωθεῖ ὁ κόσμος.

Οἱ Ἅγιοι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, συνεργοὶ Θεοῦ

Τό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας ἀνταποκρίνεται ἄμεσα στό περιεχόμενο τῆς ἑορτῆς τῆς Ὁρθοδοξίας. Προέρχεται ἀπό τὴν πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολή τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ἡ ὁποία ἀπευθύνεται σέ χριστιανούς ἰουδαϊκῆς καταγωγῆς πού πιθανότατα ζοῦσαν στήν Παλαιστίνη καί γνώριζαν καλά τὴν Παλαιά Διαθήκη. Ὁ Παῦλος ἀναφέρεται σέ πρόσωπα πού ὑπῆρξαν συνεργοὶ τοῦ Θεοῦ στήν πραγμάτωση τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας· στοὺς Πατριάρχες, τὸν Μωυσῆ, τοὺς βασιλεῖς καί προφῆτες καί ὅλους τοὺς Ἁγίους καί Δικαίους, πού ἔζησαν καί ἀγωνίσθησαν μέ ἐφόδιο τὴν πίστη στὸν ἕνα καί ἀληθινό Θεό.

Ὁ προφήτης Μωυσῆς, προτύπωση τοῦ Κυρίου

Ὁ Ἀπόστολος προβάλλει ἰδιαίτερως τὸν προφήτη Μωυσῆ, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, διασώθηκε θαυματουργικά ὅταν ἦταν βρέφος, διότι δέν

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, λόγῳ τῆς πίστεώς του ὁ Μωυσῆς, «ὅταν μεγάλωσε», ἀρνήθηκε νά λέγεται γιός τῆς θυγατέρας τοῦ Φαραῶ, ἀλλά προτίμησε μᾶλλον νά ὑποφέρει μαζί μέ τόν λαό τοῦ Θεοῦ παρά νά ἀπολαμβάνει πρόσκαιρη ἀμαρτωλή ζωή, ἐπειδή θεώρησε τήν ταπείνωσιν πού προεικόνιζε τήν ταπείνωσιν τοῦ Χριστοῦ ὡς μεγαλύτερο πλοῦτο ἀπό τούς θησαυρούς τῆς Αἰγύπτου· γιατί ἀπέβλεπε στή (μέλλουσα) ἀνταπόδοσιν. Καί τί νά μνημονεύσω ἀκόμη; Πραγματικά, δέν θά μοῦ φθάσει ὁ χρόνος ἄν διηγηθῶ περί τοῦ Γεδεὼν καί τοῦ Βαράκ καί τοῦ Σαμφών καί τοῦ Ἰεφθάε, καί περί τοῦ Δαβίδ καί τοῦ Σαμουήλ καί τῶν (λοιπῶν) προφητῶν, οἱ ὅποιοι μέ τήν πίστη κατέλυσαν βασιλεία, ἐπέδειξαν δικαιοσύνη, πέτυχαν τήν πραγματοποίησιν τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, φίμωσαν τά στόματα λεόντων, ἔσθησαν τή δύναμιν τῆς φωτιᾶς, διέφυγαν ἀπό τή σφαγή, θεραπεύθηκαν ἀπό ἀρρώστιες, ἀναδείχθηκαν ἰσχυροί στόν πόλεμον, ἔτρεψαν σέ φυγή τά στρατεύματα ἐχθρῶν· πολλές γυναῖκες πῆραν πίσω τούς νεκρούς τους, πού ἀναστήθηκαν· ἄλλοι βασανίστηκαν μέ τό τύμπανον μέχρι θανάτου, καί δέν δέχθηκαν τήν ἀπελευθέρωσιν, γιά νά πετύχουν τήν ἀνάστασιν σέ καλύτερη ζωή· ἄλλοι δοκίμασαν ἐξευτελισμούς καί μαστιγώσεις, καί ἀκόμη περισσότερα δεσμά καί φυλακίσεις· λιθοβολήθηκαν, πριονίστηκαν, ὑπέστησαν βασανιστήρια, θανατώθηκαν μέ μαχαίρι, περιπλανήθηκαν ντυμένοι μέ δέρματα προβάτων, μέ δέρματα κασικιῶν, ὑπέστησαν στερήσεις, θλίψεις, κακουχίας, –τέτοιων ἀνθρώπων δέν εἶναι ἄξιος ὁ κόσμος–, περιπλανώμενοι σέ ἐρήμους καί σέ βουνά καί σέ σπήλαια καί στίς τρύπες τῆς γῆς. Καί ὅλοι αὐτοί, μολοντί εἶχαν καλή μαρτυρία γιά τήν πίστην στόν Θεόν λόγῳ τῆς πίστεώς τους, ἐντούτοις δέν πέτυχαν τήν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποσχέσεως (περί τῆς μέλλουσας ζωῆς), καθόσον ὁ Θεός εἶχε προβλέψει κάτι ἀνώτερον γιά ἐμᾶς, γιά νά μή σωδοῦν, δηλαδή, χωρίς ἐμᾶς.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοσιν: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπον κείμενον μέ νεοελληνική ἀπόδοσιν τοῦ ὁμοῦ καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

τόν ἔριξαν στόν ποταμό Νεῖλο γιά νά πνιγεῖ. Υἱοθετήθηκε ἀπό τήν θυγατέρα τοῦ Φαραῶ. Μεγάλωσε στά βασιλικά ἀνάκτορα καί «ἐπαιδεύθη πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων» (Πράξ. 7,22). Ὅμως, παρ' ὅλα αὐτά, στήν καρδίᾳ του ἦταν ζωντανή ἡ πίστις στόν ἀληθινόν Θεόν καί θερμή ἡ ἀγάπη πρὸς τόν κακουχούμενον ἀπό τούς Αἰγυπτίους Ἰσραηλιτικόν λαόν, ἐκ τῶν σπλάχνων τοῦ ὁποίου προήρχετο καί ὁ ἴδιος.

Γι' αὐτό ἀρνήθηκε τά προνόμια καί τά ἀξιώματα πού τοῦ παρεῖχαν ὁ Αἰγύπτιος καί προτίμησε νά κακοπαθήσῃ μέ τούς ὁμοεθνεῖς του. Αὕτη ἡ πράξις τοῦ Μωυσέως ἔχει πολὺ μεγάλη σημασίαν γιά τήν χριστιανικὴ Ἐκκλησίαν, καθότι εἶναι προφητικὸς τύπος τῶν ὄσων ἀργότερα θά συνβαιναιαν στόν ἴδιον τόν Κύριον.

Ὅπως ὁ Μωυσῆς ἐγκατέλειψε τήν Αἴγυπτον γιά νά ἐλευθερώσῃ τόν λαόν τοῦ Θεοῦ ἀπό τήν δουλείαν τοῦ Φαραῶ καί νά τόν ὀδηγήσῃ στήν Γῆ

5 Μαρτίου 2023: ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ)
«Ἀνάμνησις τῆς ἀνασηλώσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων». Κόνωνος ὁσιομάρτυρος (α΄ αἰ.).
Κόνωνος μάρτυρος τοῦ κηπουροῦ (γ΄ αἰ.). Μάρκου ὁσίου τοῦ Ἀθηναίου (δ΄ αἰ.),
Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Ραμάνης.
Ἦχος: πλ. α΄ – Ἑωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 24-26, 32-40 –
Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. α΄ 44-52.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 12 Μαρτίου, Β΄ Νηστειῶν (Γρηγορίου Παλαμᾶ).
Ἀπόστολος: Ἐβρ. α΄ 10 - β΄ 3 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. β΄ 1-12.

τῆς Ἐπαγγελίας, ἔτσι καί ὁ Χριστός σταυρώθηκε ἐκουσίως γιά τήν σωτηρία τοῦ κόσμου καί ἀπήφησε τήν καταισχύνη καί τήν ἀτίμωση, τόν ὀνειδισμό τοῦ σταυρικοῦ θανάτου, ἀπό ὑπερβάλλουσα γιά τόν ἄνθρωπο ἀγάπη.

Ὁ Μωυσῆς προβληματίζει τόν πιστό ἄνθρωπο κάθε ἐποχῆς. Ἐπιλέγει τήν κακοπάθεια χάριν τῆς σωτηρίας τοῦ λαοῦ καί γιά νά ὀνειδίζεται σάν τόν Χριστό, ἐνώ ἀπορρίπτει τήν ἁμαρτία, τήν τρυφή καί τίς ἀπολαύσεις τῶν θησαυρῶν τῆς «Αἰγύπτου», γιατί ἀπέβλεπε στήν ἐκ Θεοῦ ἀνταπόδοση. Πρός αὐτόν ὁμοιάζουν καί οἱ ἅγιοι Ὁμολογητές τῆς πίστεώς μας, πού ἔδωσαν ἀκόμη καί τό αἷμα τους γιά τήν Ὁρθοδοξία καί τήν τιμή τῶν ἱερῶν εἰκόνων, ἡ ὁποία «πρός τό πρωτότυπον διαβαίνει», κατά τόν Μέγα Βασίλειο.
Ἀρχιμ. Ν. Κ.

ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

5 ἕως 11 Μαρτίου 2023

Τό Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μεριμνᾷ γιά τήν διάδοση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ἰδιαίτερα στίς χῶρες τῆς Ἀφρικῆς καί τῆς Ἀσίας, μηνιαία μισθοδοσία ἰθαγενῶν κληρικῶν καί γιά ἄλλα πολλά. Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιά τήν συμπαράστασή σας στό ἱεραποστολικό μας ἔργο.
Λογαριασμός (IBAN) Ἐθνικῆς Τραπεζῆς: **GR050110146000014655807494**
Παρακαλοῦμε θερμά, μετά ἀπό ὅποιαδήποτε κατάθεση, νά ἐπικοινωνεῖτε μέ τό Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς στά τηλ. 210-7272315, 316.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---